

בש"פ 4915/18 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4915/18

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני

בקשה שניה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ו בתמוז התשע"ח (28.6.2018)

בשם המבקשת: עו"ד קובי מושקוביץ

בשם המשיב 1: עו"ד נועה איצקוביץ

בשם המשיב 2: עו"ד אלי בניה

בשם המשיבים 3-4: עו"ד אסתר בר ציון

החלטה

עמוד 1

1. בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. ביום 6.7.2017 הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום נגד המשיבים. כתב האישום, בנוסחו העדכני, מונה שמונה אישומים. למשיב 1 מיוחסות, בין היתר, עבירות של קשירת קשר לפשע, התפרצות, החזקת נשק, נשיאת והובלת נשק, סחר בנשק ועסקה בסם. למשיב 2 מיוחסות עבירות של סחר בנשק ונשיאה והובלה של נשק. למשיב 3 מיוחסות עבירות של קשירת קשר לפשע, רכישת והחזקת נשק, נשיאה והובלה של נשק, סחר בנשק וקבלת נכסים שהושגו בפשע. למשיב 4 מיוחסות עבירות של קשירת קשר לפשע, רכישת והחזקת נשק, נשיאה והובלה של נשק וקבלת נכסים שהושגו בפשע.

3. בתמצית, לפי המתואר בכתב האישום, המשיבים 1-2 קשרו לפרוץ לנשקייה בבסיס צבאי בדרום הארץ, ולגנוב 33 רובי סער. לאחר שהוציאו את תוכניתם אל הפועל, הם מכרו 23 מן הרובים הגנובים למשיבים 3-4 ולשלושה אחרים; אחד מהם חתם בהמשך על הסכם "עד מדינה" (להלן: עד המדינה). שלושת האישומים הנוספים שבכתב האישום מיוחסים למשיב 1 בלבד, והם עוסקים בעבירות מתחום הייבוא והסחר בסמים מסוכנים.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה לבית המשפט המחוזי בקשה להורות על מעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 30.10.2018, קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורה לביצוע העבירות על-ידי המשיבים, והורה על הגשת תסקירי שירות מבחן בעניינם. תסקירי שירות המבחן לגבי ארבעת המשיבים לא היו חיוניים, לשון המעטה, ולא באו בהמלצה על חלופת מעצר. נוכח תסקירי שירות המבחן והמסוכנות הרבה העולה מן העבירות ומנסיבות ביצוען, הורה בית המשפט המחוזי ביום 7.12.2017 על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים.

5. כשחלפו תשעה חודשים ממועד הגשת כתב האישום, הגישה המדינה לבית משפט זה בקשה להארכת מעצרם של המשיבים לפי סעיף 62(א) לחוק המעצרים. מעצרו של המשיב 2 הוארך בהסכמתו ביום 30.3.1028; ומעצרם של המשיבים 1, 3 ו-4 הוארך, חרף התנגדותם, בהחלטת בית משפט זה (כב' השופט ד' מינץ) מיום 4.4.2018. ביום 25.4.2018 דחה בית משפט זה (כב' השופט א' שוהם), בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המשיב 2. המשיב 2 הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו גם לבית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה), וזו נדחתה ביום 29.5.2018. ביום 17.6.2018 הגיש המשיב 2 לבית המשפט המחוזי בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו. בית המשפט המחוזי קבע כי עליו לנמק את הטעמים מכוחם הוגשה הבקשה ימים ספורים לאחר דחיית הבקשה הקודמת לעיון חוזר. נימוקים אלה לא הוגשו בלתי היום.

6. לקראת חלוף 90 ימים מעת הארכת המעצר הנ"ל, הגישה המדינה לבית משפט זה בקשה שניה להארכת מעצרם של המשיבים, לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בנימוקי הבקשה, ובדיון שהתקיים ביום 28.6.2018, עמד ב"כ המדינה על מורכבות ההליכים בפרשה הנדונה וציין כי נכון ליום הדיון בבקשה, ההליך בתיק העיקרי מצוי בעיצומה של שמיעת עדות עד המדינה. ב"כ המדינה ציין גם כי כשבוע עובר לדיון בבקשת הארכת המעצר, נעצר חשוד נוסף בפרשה, ואין לדעת כרגע מה יהיו השלכות חקירתו על המשך המשפט. אשר לבקשה דן להארכת מעצרם של המשיבים, טען ב"כ המדינה, כי המעשים החמורים המיוחסים להם; מסוכנותם הרבה כפי שעולה מתסקירי המעצר; וקצב ההתקדמות של ההליך העיקרי, ביחס למורכבותו - מצדיקים, אף מחייבים, את הארכת המעצר.

7. באי-כוחם של המשיבים ביקשו כולם לדחות את הבקשה בציינם את התמשכות ההליכים המשפטיים. לטענתם, בקשתם מקבלת משנה תוקף, על רקע קצב שמיעת העדויות במשפט, אשר יוביל לכך שיידרשו בעתיד הארכות מעצר נוספות בתיק. ב"כ המשיב 2 הוסיף ביחס למרשו, כי העד המעיד כעת בבית המשפט המחוזי, כמו גם יתר העדים שעתידיים להישמע בהמשך המשפט, עדויותיהם אינן נוגעות אליו, ומכאן שעילת שיבוש הליכי המשפט אינה קיימת עוד. עוד טען ב"כ המשיב 2 כי עברו הפלילי של מרשו אינו רלוונטי לעבירות נשוא כתב האישום כיוון שהוא חזר למוטב, הקים משפחה, והוא משקיע את מרב זמנו בפרנסתה; מכאן שמסוכנותו אינה ברמה גבוהה. ב"כ המשיבים 3-4 טענה אף היא כי לא צפויים להישמע בהליך העיקרי עדים אשר עדויותיהם נוגעות למרשיה. עוד טענה ביחס לעניינו של המשיב 3, כי אין לו עבר פלילי וכי חלקו במעשים מצומצם יחסית; וביחס למשיב 4 טענה כי הוא בן 38, רווק וחולה סכרת; מכאן שיש לשחררם לחלופת מעצר.

8. למקרא הבקשה, לאחר עיון בנספחיה, ולמשמע דברי ב"כ הצדדים בדיון לפני, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל. עלינו לאזן בין זכויות המשיבים וחזקת החפות העומדת להם, לבין השמירה על שלום הציבור ובטחונו, והאינטרס הציבורי שבקיום הליך פלילי תקין (בש"פ 4659/14 מדינת ישראל נ' אלימלך, פסקה 14 (31.7.2014) (להלן: עניין אלימלך)). על הפרק שיקולי מסוכנות; חשש מפני שיבוש הליכי משפט; תקופת השהייה במעצר; וקצב התקדמות ההליך העיקרי בתיק (עניין אלימלך, שם).

9. המעשים המיוחסים למשיבים מסוכנים עד מאד. על-פי כתב האישום מעורבים הארבעה בעבירות נשק חמורות – סכנת נפשות רבתי ליחידים ולציבור. משיב 1 שלח ידו גם בעבירות מתחום הסמים המסוכנים. למשיבים 1, 2 ו-4 עבר פלילי מכביד. תסקירי המעצר לגבי ארבעת המשיבים אינם מבשרים טוב, ושירות המבחן לא ראה לבוא בהמלצה על שחרורם לחלופת מעצר. על רקע ההחלטות השיפוטיות שניתנו בפרשה עד כה, אין צורך להכביר מילים על אודות המסוכנות הנשקפת מארבעת המשיבים. אשר לקצב ניהול המשפט: כמה וכמה ישיבות הוכחות בוטלו לבקשת ההגנה, חלקן בגלל חומר חקירה שהתווסף. נקבעו גם מועדים נוספים. בהתחשב במכלול, קצב ניהול המשפט מניח את הדעת. המעצר הוא אמנם ממושך, אך זהו כורח הנסיבות. בטחון הציבור עדיף בבירור על פני חירותם של המשיבים.

10. מעצרו של ארבעת המשיבים מוארך אפוא בזאת בתשעים ימים, החל מיום 5.7.2018, או עד למתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 135515-07-17 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ' בתמוז התשע"ח (3.7.2018).

ש ו פ ט